

VENDIM
Nr.34, datë 8.12.2003

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Zija Vuci	Anëtar i “ “
Gjergj Sauli	Anëtar i “ “
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “

me sekretare Arbenka Lalica, në datën 17.11.2003, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen me nr.39 Akti që i përket:

KËRKUES:

QENDRA PËR ZHVILLIMIN DHE DEMOKRATIZIMIN E INSTITUCIONEVE
GRUPI SHQIPTAR I TË DREJTAVE TË NJERIUT
LIDHJA E GAZETARËVE SHQIPTARË
SHOQATA E GAZETARËVE PROFESIONISTË
SINDIKATA E GAZETARËVE SHQIPTARË, të gjithë të përfaqësuar nga Darian Pavli, me

prokurë.

SUBJEKT I INTERESUAR: ZOTI FATOS NANO, KRYEMINISTËR I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË, përfaqësuar nga Drejtori i Departamentit Juridik, Sokol Shazi, me autorizim.

OBJEKTI: Deklarimi si antikushtetues i urdhrit nr.226, datë 20.8.2002 të Kryeministrit “Për komunikimin me organet e medias së shkruar dhe elektronike”.

BAZA LIGJORE: Nenet 17, 22, 23, 131/c e 134/f të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë; neni 10 i Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut, si dhe ligji nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

Për deklarimin si antikushtetues të urdhrit të mësipërm, kërkuesit kanë paraqitur këto shkaqe kryesore:

- Urdhri krijon një rregull të përgjithshëm sjelljeje me karakter normativ ndalues për të gjithë administratën qendrore, si dhe të gjitha organet e medias. Ai nulifikon edhe të drejtën e mediave (dhe të publikut) për të marrë informacionet që vetë nëpunësit, në mënyrë vullnetare ose në përputhje me ligjin, mund t’u komunikojnë mediave.

- Urdhri cenon para së gjithash lirinë e shprehjes së nëpunësve të lartë civilë, si dhe të drejtën themelore të gazetarëve dhe të publikut në përgjithësi për t’u informuar, në lidhje me veprimtarinë e organeve shtetërore.

- Urdhri është në thelb një akt normativ i maskuar në formën e një urdhri të brendshëm dhe prandaj, nga pikëpamja e shqyrtimit të kushtetutshmërisë, duhet trajtuar si akt me karakter normativ. Ai është produkt i abuzimit antikushtetues të kompetencës së Kryeministrit për të nxjerrë urdhra dhe si i tillë duhet të shfuqizohet. Përndryshe, do të krijohej një paradoks kushtetues, ku ekzekutivi do të mund të shmangte kontrollin kushtetues të akteve të tij normative, thjesht, duke i veshur ato me një aparençë jonormative.

- Urdhri është në kundërshtim me nenet 17, 22 e 23 të Kushtetutës, si dhe me nenin 10 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut, pasi përbën ndërhyrje në lirinë e shprehjes; një ndërhyrje e tillë nuk është parashikuar me ligj, ajo nuk ka qëllim legjitim dhe nuk është e nevojshme të bëhet në një shoqëri demokratike.

GJYKATA KUSHTETUESE,

që në fillim të shqyrtimit të çështjes,

V Ë R E N:

Përfaqësuesi i subjektit të interesuar deklaroi se Kryeministri, me urdhrin nr.157, datë 12.11.2003, ka revokuar urdhrin nr.226, datë 20.8.2002 “Për komunikimin me organet e medias së shkruar dhe elektronike”, i cili kërkohet të deklarohet si antikushtetues nga kërkuesit. Një kopje e urdhrin revokues u administrua gjatë gjykimit.

Në këto rrethana, Gjykata Kushtetuese vlerëson se kërkesa e paraqitur nuk ka më objektin e saj, sepse urdhri që kontestohet nuk ekziston, pasi ai është revokuar nga vetë organi që e ka nxjerrë.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të nenit 72 e vijues të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

VENDOSI:

- Pushimin e çështjes.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.